دریچه

طرح سالم‌سازی سواحل شمال به یگان ویژه محول شد

● **شرق:** براساس آرشیو اخبار موجود در سایت پلیس، تا سال گذشته یگان ویژه در طرح سالم‌سازی دریا مشارکت داشت، اما آن‌گونه که سردار حسن کرمی، فرمانده یگان‌های ویژه ناجا، در گفت‌وگو با سایت «پلیس» اعلام کرده است: «مأموریت سالم‌سازی سواحل و تفرجگاه‌های دریای خزر در حوزه استان‌های گیلان، مازندران و گلستان در فصل تابستان به یگان‌های ویژه ناجا محول شده است». درهمین‌باره فرمانده یگان‌های ویژه ناجا تمهیدات این پلیس در راستای اجرای طرح سالم‌سازی سواحل دریا را در این گفت‌وگو تشریح کرد.سردار حسن کرمی درباره تمهیدات این پلیس در طرح سالم‌سازی دریا گفت: تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها در فصل تابستان فرصتی را برای مردم ایجاد می‌کند تا با سفر به مناطق دیدنی و خوش‌آب‌وهوا از موهبات الهی بهره‌مند شوند که دراین‌میان سواحل زیبای دریای خزر گردشگران فراوانی را به خود جذب می‌کند. وی افزود: با توجه به مطالبات عمومی و در راستای تدابیر فرماندهی نیروی انتظامی، طبق سال‌های گذشته، امسال نیز مأموریت سالم‌سازی سواحل و تفرجگاه‌های دریای خزر در حوزه استان‌های گیلان، مازندران و گلستان در فصل تابستان به یگان‌های ویژه ناجا محول شده است.فرمانده یگان‌های ویژه ناجا بیان کرد: یگان ویژه با بهره‌گیری از امکانات مناسب همچون موتورهای چهارچرخ، جت اسکی و توان موجود با رویکرد جدید نسبت به انجام این مأموریت اقدام می‌کند.سردار کرمی تصریح کرد: در راستای فرهنگ‌سازی میان مسافران تابستانی به استان‌های شمالی کشور، به‌ویژه شهرهای ساحلی، یگان ویژه با رویکرد اطلاع‌رسانی و انجام تبلیغات، نسبت به آگاه‌سازی هم‌وطنانی که برای گذراندن اوقات فراغت خود به این شهرها سفر می‌کنند، نیز تمهیدات ویژه‌ای را در نظر گرفته است. این مقام انتظامی اشاره کرد: استقرار نیرو در طول نوار ساحلی دریای خزر، به‌ویژه نقاط حادثه‌خیز و ممنوعه که فاقد ناجیان غریق، اورژانس و هلال‌احمر است، ازجمله اقداماتی است که یگان ویژه برای پیشگیری از حوادث تلخ و ناگوار انجام داده است.وی مطرح کرد: اطلاع‌رسانی نا مناسب و ناآگاهی هم‌وطنان عزیز درباره خطرات احتمالی شنا در نقاط ممنوعه سواحل باعث می‌شد در سال‌های گذشته در فصل تابستان با تعداد کثیری از غرق‌شدگان در دریا مواجه شویم که امیدواریم با همت، تلاش و پشتکار همکاران من در مجموعه یگان‌های ویژه و همکاری بی‌نظیر هم‌وطنان و مسافران عزیز سفرهای تابستانی، شاهد وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سال‌های گذشته باشیم.این مقام ارشد انتظامی درباره مأموریت ارتقای امنیت اجتماعی سواحل دریا نیز افزود: مقابله جدی یگان ویژه با مصادیق بدحجابی و سایر ناهنجاری‌های اجتماعی که موجب ناامنی فضای اجتماعی سواحل می‌شود، نیز ازجمله اقدامات پیشگیرانه‌ای بوده است که یگان ویژه نیروی انتظامی قاطعانه و در اوج رعایت اخلاق، نسبت به آن اقدام کرده تا موجبات رضایت و آرامش شهروندان را فراهم کند.سردار کرمی با تقدیر از هم‌وطنان گرامی و مسافران سفرهای تابستانی به جهت همکاری و همیاری صمیمانه با مجموعه پلیس به‌ویژه یگان ویژه، از آنان خواست با رعایت نکات و هشدارهای پلیسی در ایام مسافرت خود به‌ویژه استفاده از دریا، سفر خوب‌وخوشی را به خاطر بسپارند.سردار «حسن کرمی» خرداد سال گذشته در گفت‌وگو با پایگاه خبری پلیس، طرح «سالم‌سازی دریا» را یکی از روش های خدمت‌رسانی به شهروندان عنوان کرد و افزود: برای پنجمین سال متوالی است که یگان ویژه در این طرح مشارکت دارد به گونه‌ای که نیروهای این یگان در راستای ایجاد فضای امن، نجات‌غریق، راهنمایی و ارشاد مردم در طرح سالم‌سازی استان‌های ساحلی به کار گرفته می‌شوند.

تأخیر پرداخت طلب کلینیک‌های درمانی آسیب‌های شهرداری از سوی منطقه ۱۵ تهران مشکل‌ساز شد

قلاب‌سنگ پیمانکاران اجتماعی

عکس: محسن بخشنده، ایرنا

معصومه اصغری: شهرداری تهران مسئول جمع‌آوری معتادان، کودکان کار، زنان آسیب‌دیده و معتاد، کارتن‌خواب‌ها و... از سطح شهر و ارجاع آنها به نهادهای مربوطه است و بخش زیادی از این اقدام را زیرمجموعه‌های متعدد خودش انجام می‌دهند. ماجرا اینجاست که هر منطقه شهرداری تهران برای این امور محوله، از کلینیک‌های درمانی آسیب‌ها و گروه‌های مردمی و غیردولتی به‌عنوان پیمانکار بهره می‌برد، اما گویا همین حل امور، مشکل‌زا شده است. تعدادی از پیمانکاران مرتبط با شهرداری منطقه ۱۵ شهرداری تهران با ارائه اسناد و مدارک و توضیحات مربوط به کار خود اعلام کردند که شهرداری در این قرارداد دوجانبه طلب آنها را نمی‌دهد.

حبیب بهرامی، مدیر یکی از این مؤسسات درمانی آسیب‌های اجتماعی، با اشاره به اینکه شهرداری تهران پروژه‌های اجتماعی را در این سال‌ها تعریف کرده که در بسیاری از آنها کار به پیمانکاران سپرده می‌شود، به «شرق» گفت: شهرداری تهران سالانه چندصد میلیارد تومان برای حمایت و اجرای برنامه‌های مختلفی که گروه‌های مردمی و غیردولتی انجام می‌دهند، هزینه می‌کند و بسیاری از این مؤسسات خصوصی و مردمی به‌واسطه همین ساپورت مالی پای کار می‌آیند. استدلال هم این است که شهرداری مستقیم در این امور وارد نشود و این مؤسسات به‌عنوان مخاطب اصلی مردم در محیط‌های پرآسیب وارد شوند.

وی ادامه داد: پایگاه مددکاری اجتماعی‌ای که در مدت یک‌سال گذشته با مبلغ قرارداد ۱۵۰ میلیون تومان و با امکانات محدودی شامل یک دفتر کار، یک خودرو و دو مددکار در هر شیفت کاری فعال کردیم، منحصر به مسائل اجتماعی در منطقه ۱۵ بود. این گشت‌ها در مناطق آسیب‌دیده اجتماعی گشت می‌زنند و با مشاهده مواردی که نیاز به مشاوره دارند، آنها را به نهادهای مرتبط ارجاع می‌دهند. این ارجاع کاملا اختیاری است و گشت‌های این نهادها با اجبار بیمار یا فرد آسیب‌دیده اجتماعی را جمع‌آوری نمی‌کنند.

وی با بیان اینکه این مجموعه‌ها نوعی سیستم ارجاع را بین موارد آسیب‌دیده و شهرداری و سایر ارگان‌ها دارند، گفت: توافق برای انجام این کار بین این مجموعه و شهرداری منطقه ۱۵ در خرداد سال ۹۴ نهایی شد اما قرارداد، ۲۸ اسفند ۹۴ یعنی در زمانی که دیگر نمی‌توانستیم برای بیمه کارکنان خود اقدام کنیم، منعقد شد. همچنین قرار بود مبالغ متعهدشده را در چند نوبت پرداخت کنند تا امکان ادامه کار برای این مجموعه وجود داشته باشد. درحال‌حاضر ما به‌عنوان کارفرما در قبال حق بیمه کارکنان این مجموعه که نتوانستیم بیمه کنیم، باید به تأمین اجتماعی مبلغ در خور توجهی را پرداخت کنیم درحالی‌که هنوز پولی از کارفرمای اصلی یعنی شهرداری تهران دریافت نکرده‌ایم.

بهرامی با بیان اینکه دو هفته قبل، بعد از یک‌سال متن قرارداد را به ما داده‌اند، گفت: توافق اولیه این بود که مطابق با عملکرد، در چند نوبت مشخص مبلغ توافق‌شده پرداخت شود؛ اما نه‌تنها پولی داده نشده بلکه درحال‌حاضر پاسخ مشخصی نمی‌دهند و ما را به زمانی دیگر حواله می‌دهند. مشکل اینجاست که ما اشتباه کرده و اعتماد کردیم و همه تخم‌مرغ‌هایمان را در سبد شهرداری گذاشتیم و حالا پرداخت‌نشدن این مبلغ که برای آنها کم اما برای ما زیاد است، همه امورات کار و زندگی‌مان را تحت‌الشعاع قرار داده است.

مدیر این پایگاه مددکاری که پیش از این هم پروژه‌های دیگری با شهرداری اجرا کرده و می‌گوید در آن موارد هم با مشکلات زیادی مواجه بوده‌اند، گفت: پیمانکار قبلی که در سال ۹۳ همین پروژه را اجرا کرده بود، هنوز نیمی از پول خود را دریافت نکرده و این مابقی پول را روی قرارداد ما محاسبه کرده‌اند. به‌عبارتی علاوه بر ما، گروهی دیگر از این مددکاران هم منتظر پرداخت پول هستند.

بهرامی با اعلام این نکته که علاوه بر منطقه ۱۵، برای اجرای همین کار در منطقه چهار حدود صد میلیون، در منطقه ۲۰ حدود ۲۵۰ میلیون و در منطقه یک حدود ۴۵ میلیون طلبکار هستند، افزود: سؤال اینجاست که اگر شهرداری دچار مشکل مالی در پرداخت مطالبات پیمانکاران است، چرا قرارداد می‌بندد و کار می‌خواهد؛ اما وقت پول‌دادن، ما را قلاب‌سنگ می‌کنند؟ اگر امروز پول ندارند بگویند شش‌ماه بعد و دائم ما را در بلاتکلیفی نگذارند.

وی با بیان اینکه مجموعه ما در چند نقطه پرآسیب منطقه ۱۵ و ۱۲ اقدام به دادن غذا و درمان بیماران می‌کند، افزود: تا جایی که بین همکاران خود می‌دانم، تعداد کلینیک‌ها و مجموعه‌های خصوصی که در حوزه آسیب‌های اجتماعی با شهرداری همکاری دارند و شهرداری طلب آنها را پرداخت نکرده، بسیار زیاد است و با ارقام مختلفی این طلب وجود دارد.

اما مریم پرمحمدی‌آذر، مدیر همان کلینیک درمانی است که بهرامی می‌گوید نیمی از پول کار آنها را روی قراردادشان محاسبه کرده‌اند اما هنوز پرداخت نشده است. پرمحمدی‌آذر، کلینیک مددکاری اجتماعی دارد و همانند پیمانکاران دیگر علاوه بر دفتر کار، نیروهایی را در دو شیفت همراه با خودرو برای جمع‌آوری آسیب‌دیدگان اجتماعی فعال کرده است. اتفاقات همانند دیگران تکرار شده و فاصله بین توافق و شروع به کار و تحویل قرارداد بیش از ۷ تا ۹ ماه است و او هم نتوانسته در این مدت بدون دراختیارداشتن قرارداد، نیروهای خود را که در معرض انواع آسیب‌ها و بیماری‌ها هستند، بیمه کند. او می‌گوید تأمین اجتماعی ما را به‌عنوان کارفرمای متخلف به‌دلیل بیمه‌نکردن کارکنان خود و تأخیر در پرداخت، جریمه کرده است.

او به «شرق» می‌گوید این اولین همکاری این مجموعه با شهرداری تهران نبوده و در همه این موارد شهرداری تهران بدقولی‌های اساسی داشته است اما حالا این بدقولی‌ها چندبرابر و غیرقابل‌تحمل شده است. او تصریح کرد: کلینیک‌های درمانی در این چند سال باوجود تمایل‌شان برای همکاری با شهرداری تهران در امور آسیب‌ها، اعتمادشان را به این همکاری از دست داده‌اند.

این مددکار اجتماعی تأکید دارد، تأخیر در پرداخت این اعتبار و کمک‌ها به کلینیک‌ها یا گروه‌های خصوصی و مردمی، روند حرکت و کیفیت کار آنها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد. او افزود: وقتی این مجموعه‌های کوچک و محدود امکانات لازم را نداشته باشند با اولین محدودیت، کیفیت و نظارت روی کارشان تغییر می‌کند و چون با آسیب‌های اجتماعی درتماس هستند یا خودشان آسیب می‌بینند یا بر مشکلات قبلی می‌افزایند. درعین‌حال پرداخت‌نشدن پول و کمک‌های دیگر به این پیمانکاران انگیزه کار این گروه‌ها را کاهش می‌دهد.

او همچنین به «شرق» گفت بسیاری از هم‌صنف‌هایشان از شهرداری طلب‌های چند ده و چندصدمیلیونی و حتی بیشتر دارند و افزود: ما هم شنیده‌ایم شهرداری برای پرداخت مطالبات پیمانکاران دچار مشکل است، اما آیا ما جزء همین شهروندان نیستیم؟اگرچه امکان صحبت با شهرداری منطقه ۱۵ به عنوان طرف این قرارداد و مسئولان سازمان رفاه اجتماعی شهرداری فراهم نشد، اما فاطمه دانشور، عضو کمیسیون اجتماعی شورای شهر تهران تا حد زیادی در جریان این امور بود و به «شرق» گفت: بارها این مجموعه‌های خصوصی و مردمی درباره این بدهی‌ها با من صحبت کرده و مستنداتشان را ارائه کرده‌اند و من به‌خوبی می‌دانم حق با این افرادی است که متضرر شده‌اند.وی با تأکید بر اینکه تاکنون چند بار به طور کتبی و شفاهی درباره طلب این پیمانکاران تذکر داده‌ایم، گفت: مسئله این است که شهرداری‌های مناطق یا نباید با این کلینیک‌ها و گروه‌ها قرارداد منعقد می‌کردند یا حالا باید پای تعهد و قولشان بمانند. مسئله مهم اینجاست که سابقه این بدقولی‌ها، نبود نظارت و حسن اجرای امور در حوزه اجتماعی سابقه دارد و از دوره آقای زارع‌صفت (مدیرعامل سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی) این اشکالات جدی وجود داشته و ادامه یافته است.

دانشور تصریح کرد: این روند نه‌تنها منجر به نتایج پذیرفتنی در مسائل اجتماعی نمی‌شود، بلکه بی‌اعتمادی و ناهنجاری را میان این گروه‌های مردمی و غیردولتی ایجاد می‌کند. بسیاری از این گروه‌های مردمی و غیردولتی با نگاه درآمدزایی وارد این فضا نمی‌شوند و نیاز به حمایت دارند، اما با این نوع برخوردها در شهرداری، پشیمان می‌شوند و همین شرایط آسیب دیگری خواهد بود.

این عضو شورای شهر تهران با اشاره به گزارش‌های متعددی که درباره ضعف عملکرد پیمانکاران حوزه آسیب‌های اجتماعی وجود دارد، اشاره کرد و گفت: نوع و مدل نظارت در حوزه آسیب‌های اجتماعی باید بازبینی شود؛ چون در بسیاری از موارد تنها به دنبال اجرای یک کار و تمام‌کردن آن هستند و اثرگذاری و نتایج برایشان اهمیتی ندارد.

اما حجت‌الاسلام والمسلمین ناصحی، رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر هم ضمن اعلام اینکه تاکنون چند مورد از این مؤسسات اعتراضشان را اعلام کرده‌اند و در جریان این اعتراض قرار دارد، گفت: این گروه‌های مردمی نوپا هستند و بیشتر باید حمایت شوند تا بتوانند بمانند و بشود کار را به آنها سپرد.

وی با تأکید بر اینکه ما می‌دانیم شهرداری مشکل مالی دارد و مدت‌هاست از مسئولان شهرداری خواسته‌ایم تا طلب همه پیمانکاران، ازجمله پیمانکاران اجتماعی را پرداخت کنند، گفت اگر کاری را محول می‌کنند، باید زودتر پول را بدهند و هم‌زمان کارشان را پایش و نظارت کنند، پولی که برای رفع آسیب‌های اجتماعی هزینه می‌شود باید هدفمند باشد. وی افزود: ما قبلا دراین‌باره تذکر داده‌ایم و باز هم تذکر خواهیم داد.

به گزارش «شرق»، اگرچه در میان ارقام بسیار بالایی که شهرداری تهران و شهرداری‌های مناطق به پیمانکاران حوزه‌های مختلف بدهکار هستند، چند قرارداد چند ده یا چندصدمیلیونی رقمی نیست، اما مسئله اینجاست که در نتیجه عملکرد همین گروه‌ها، حیات اجتماعی یک شهر و ساکنانش به مخاطره نمی‌افتد و معدود گروه‌های مردمی که دل به این کار و راه داده‌اند، از ادامه کار دلسرد نمی‌شوند. ضمن اینکه باید یادآوری کرد که بخش زیادی از معتادان و کارتن‌خواب‌ها و سایر آسیب‌های اجتماعی که از تابستان سال گذشته تا امروز از منطقه ۱۲ به سایر مناطق سرریز و پخش شده‌اند، در منطقه ۱۵ ته‌نشین شده‌اند.

خبر

جریمه برای پرتاب زباله از پنجره ماشین

● **ایسنا:** رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ از اعمال قانون برای خودروهایی که سرنشین‌هایشان اقدام به پرتاب زباله در سطح معابر و خیابان‌ها می‌کنند، خبر داد. سردار سید تیمور، درباره خودروهایی که رانندگان یا سرنشین‌هایشان اقدام به ریختن زباله در سطح معابر و بزرگراه‌ها می‌کنند، گفت: مطابق قانون اگر مأموران پلیس راهنمایی و رانندگی خودرویی را مشاهده کند که از داخل آن زباله‌ای به بیرون ریخته می‌شود، آنان حق جریمه و اعمال قانون این خودرو را دارند. حسینی با بیان اینکه این قانون طرح جدیدی نیست و مدت‌هاست که در پایتخت اجرا می‌شود، گفت: البته تعداد خودروهایی که راننده یا سرنشینان آنها اقدام به ریختن زباله به بیرون از خودرو می‌کنند، زیاد نیست و خوشبختانه اغلب افراد، فرهنگ درستی در این زمینه دارند. رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ درباره مبلغ جریمه این خودروها نیز به «ایسنا» گفت: مبلغ جریمه در شهر تهران ۳۰۰ هزار ریال است و هرجا مأموران ما با چنین موردی روبه‌رو شوند، حتما نسبت به اعمال قانون متخلفان اقدام خواهند کرد.

خانواده معتادان دچار افسردگی‌اند

● **ایلنا:** رئیس اورژانس اجتماعی کشور گفت: ۷۱ درصد مادران و همسران افراد معتاد شرکت‌کننده در یک تحقیق، دچار افسردگی شدید و متوسط بودند. حسین اسدبیگی درباره وضعیت خانواده مصرف‌کنندگان مواد مخدر گفت: پژوهشی روی مادران و همسران افراد مصرف‌کننده مواد مخدر انجام و در آن مشخص شد ۷۱ درصد از زنان شرکت‌کننده در این تحقیق مبتلا به افسردگی هستند. وی با بیان اینکه ۳۹ درصد از این افراد دچار افسردگی شدید و ۳۲ درصد دچار افسردگی متوسط بودند، خاطرنشان کرد: با روش‌های روان‌درمانی و خانواده درمانی و گروه‌های خودیاری خانواده می‌توان علاوه بر حل مسئله اعتیاد به این خانواده‌ها کمک زیادی کرد. رئیس اورژانس اجتماعی کشور با تأکید بر اینکه خانواده معتادان غالبا دچار افسردگی هستند، اظهار کرد: استفاده از روش‌های درمانی روان‌شناختی برای این افراد ضروری است. وی در پایان با یادآوری سخن یکی از مسئولان ستاد مبارزه با مواد مخدر گفت: برای مراجعه بیشتر معتادان به کلینیک‌ها می‌توان از میزان روش‌های درمانی غیردارویی کم کرد.

احتمال نام‌گذاری پژوهشگاهی به نام مصدق

ایسنا: مجتبی شاکری، رئیس کمیسیون نام‌گذاری شورای شهر تهران، گفت: درباره حواشی نام‌گذاری خیابانی به نام شیخ‌نمر دوفوریت این نام‌گذاری در شورای شهر تصویب شد؛ اما هیچ‌گاه خیابان بوستان به نام شیخ‌نمر به صورت رسمی تغییر نکرد و تنها گروهی از جوانان با استفاده از ابزار و وسایل، تابلویی شبیه به تابلو شهرداری به نام خیابان شیخ‌نمر ساخته و آن را نصب کردند و شهرداری و شورای شهر در این تغییر هیچ نقشی نداشتند. هرچند که وزارت امور خارجه در نامه‌ای به کمیسیون خواستار شد که جانمایی نام‌گذاری خیابان شیخ‌نمر در جایی به غیر از خیابان‌های منتهی به سفارت عربستان باشد، با این ویژگی هنوز جانمایی صورت نگرفته است. وی درباره آمار خیابان‌هایی که نامی ندارند، افزود: بنا بر آمار سازمان فناوری و اطلاعات شهرداری تهران، چندین‌هزار معبر در تهران فاقد نام مصوب هستند که برای شهروندان ایجاد مشکل کرده‌اند و باید سامانه اطلاعات معابر شهر تهران به‌روز شود؛ چراکه در این سامانه درمجموع ۶۵ هزار خیابان، پل، کوچه و میدان وجود دارد که قابل نام‌گذاری هستند که از این تعداد ۲۵ هزار مورد آن مصوبه شورا را ندارند و براساس قانون، شورای شهر مسئول نام‌گذاری این معابر است. شاکری گفت: در تهران ۵۸ بزرگراه، ۲۶۳ بلوار، هزارو ۸۹۲ خیابان اصلی، ۱۲هزارو ۶۸۶ خیابان فرعی، ۱۶هزارو ۷۵۰ کوچه، ۳۲هزارو ۷۸۰ بن‌بست و ۶۱۷ میدان داریم که اطلاعات آنها در بانک اطلاعاتی شهرداری ثبت شده است. در بانک اطلاعاتی فوق ۲۹ خیابان اصلی فاقد نام، هزارو ۲۱۵ فرعی، هزارو ۲۳۲ کوچه، چهارهزارو ۲۷۲ بن‌بست، ۴۲ بلوار و ۱۴۰ میدان فاقد نام مصوب هستند که باید این اسامی در شورای شهر تصویب شود که به مرور زمان نام آنها در شورای شهر تصویب و تثبیت می‌شود به‌گونه‌ای که تابه‌حال ۲۸۹ نام کوچه، خیابان، ایستگاه مترو و... در صحن علنی بررسی و تصویب شده است. وی در مورد خط قرمزهای نام‌گذاری نیز با بیان اینکه شورای‌عالی انقلاب فرهنگی سیاست‌های کلی همچون پرهیز از نام‌گذاری تکراری، پرهیز از نام‌گذاری خلاف ادب و... را ابلاغ کرده است، گفت: مدیریت شهری نیز در مورد نام‌های تاریخی، مفاخر و بزرگان رشته‌های مختلف که به‌نوعی موجب هویت‌بخشی به شهر می‌شوند حساس بوده و نام آنها را تغییر نخواهد داد. رئیس کمیسیون نام‌گذاری شورای شهر تهران در مورد عدم نام‌گذاری برخی از شخصیت‌ها همچون مصدق نیز با بیان اینکه در سال‌های قبل نام دکتر مصدق برای خیابان ولیعصر (عج) فعلی انتخاب شد؛ اما عده‌ای از مخالفان تابلو را کنده و خواستار تغییر نام مصدق به آیت‌الله کاشانی شدند که نهایتا هر دو نام پیشنهادی (مصدق و کاشانی) از طولانی‌ترین خیابان پایتخت حذف شدند و این خیابان به نام حضرت ولیعصر (عج) نام‌گذاری شد، گفت: اما واقعیت این است که تاکنون پیشنهاد، طرح و لایحه‌ای برای نام‌گذاری خیابان و معبری به نام دکتر مصدق برای بررسی به صحن شورای شهر آورده نشده است. وی افزود: از آنجایی که این نام‌گذاری دغدغه بخشی از جامعه است، پیشنهادهایی مطرح شد تا در مذاکره با وزارت نفت از آنها درخواست شود پژوهشگاهی را که در حوزه نفت فعالیت می‌کند به نام مصدق که در عرصه ملی‌شدن نفت زحمات زیادی کشیده بود؛ نام گذاری شود.

ادامه ازصفحه ۱۶

باکمبودسرم چه‌کنیم؟

۵- یکی از علل هدررفت سرم، استفاده از آن برای رقیق‌سازی داروهای تزریقی است که با دو روش می‌توان این مشکل را حل کرد: الف- تهیه و توزیع کافی سرم‌هایی با حجم کم (۲۵۰ سی‌سی یا کمتر). ب- استفاده از فرم‌های رقیق‌شده دارو که نیاز به رقیق‌سازی قبل از تزریق ندارند. مثلا استامینوفن تزریقی به دو فرم آمپول که نیاز به رقیق‌سازی دارد و ویال رقیق‌شده آماده تزریق، موجود است.

۶- نظارت دقیق‌تر سازمان غذا و دارو بر شرکت‌های تولیدکننده و توزیع‌کننده سرم؛ به‌عنوان مثال در مواردی که حجم بالای بدهی‌های بیمارستان‌ها (به‌خصوص دولتی) موجب ممانعت از توزیع دارو و سرم توسط شرکت‌های پخش می‌شود، بهتر است توزیع فراورده‌های تزریقی در اختیار شرکت‌هایی با پشتوانه مالی بالا که توانایی تحمل بدهی بیمارستان‌ها را دارند، قرار گیرد.

۷- حداقل‌کردن مصرف بی‌مورد و غیرضروری سرم به‌خصوص در بیماران سرپایی.

۸- متأسفانه در درمانگاه‌های عمومی و اورژانس مکررا بیماران یا همراهان ایشان، همکاران محترم پزشک را برای تجویز سرم تحت فشار قرار می‌دهند، آموزش به هم‌وطنان درباره داروبودن سرم تزریقی می‌تواند در راستای حل این معضل کمک‌کننده باشد.